

Ты подъ Бъло, азъ подъ Саванъ,
Ты при мъжа, азъ въ гробъ рабанъ;

И у гроба пакъ т' обичамъ,
Отъ Тебе сѧ не отривамъ.

Дай на либе вѣкли страны,
Я на сърдце менъ помани;
Яко ли ма непоманешъ,
Да н' осъмнишъ но да умрешъ.

Тѣла-та ны като умржъ
Дѣши-гѣ ни да сѧ свержъ.

Подобъ. Вечеръ съмъ Господъ
скъ вечерю.

Сладко либе, миличка дѣшице!
Въ огнѣ горі-ж, мило либе, за твоє-то лицъ
Въ кѣши ли съмъ, или на дюгена,
Твой-то лицъ, мило либе, вынѣги пре-
мена.

Работі-ж ли, или си почивамъ,
Тебе мыслі-ж, м. л., и сънъ не заспивамъ.